

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai

Glasul Meu, care grăia în rai cu omul cel zidit de mâna Mea din cuvânt și din pământ și din duh, grăiește în zilele acestea din mijlocul neamului român ca să-l cheme iarăși pe om la Dumnezeu, ca să trezească duhul omului și apoi să-l facă pe om să asculte de Dumnezeu, să-l facă să se întoarcă la Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și nimic nu va mai rămâne pe pământ, decât Eu și toți cei care vor fi asemenea Mie și care Mă vor vedea și vor fi și ei cei ce sunt precum Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Eu până nu zgudui cerul și pământul, marea și uscatul, nu deschide omul ochii spre Dumnezeu, căci omul a înrădăcinat în el păcatul și nu se îndură să smulgă din el buruiiana aceasta, care sughe din duhul lui viața lui și viața Mea. Eu însă M-am făcut iarăși între Mine și Tatăl cuvânt de facere, și iată, între Mine și om, căci acum nu mai trec peste om, ci față în față cu omul grăiesc cu Tatăl, și grăiesc cu omul, și pentru om grăiesc ca să-l îmbiu pe el să se lase în mâna Mea cea făcătoare și să-l fac pe el după chipul și asemănarea Mea, și încep cu el chemându-l la masa Mea, la masa venirii Mele a doua oară pe pământ cuvânt ca să grăiesc cu omul așa cum grăiam în rai și să-l întreb pe el: „*Unde ești, omule?*” și să-l îndemn să-Mi răspundă unde este, de unde-Mi răspunde și ce face, și apoi să-i spun Eu ce să facă, iar el să-L asculte pe Dumnezeu, Care-l îndeamnă pe el să mănânce din cer și să-și facă fața senină între el și Dumnezeu, căci Dumnezeu grăiește cu omul fiindcă poate Domnul. Amin.

O, omule, o, unde ești, tată? Grăiesc ție așa cum grăiam cu Adam în rai. Îl căutam pe Adam, căci el dădea să se ascundă de Mine. Glasul Meu însă l-a scos din el pe Adam, și el Mi-a răspuns, căci cu putere i-am grăit lui, ca un Dumnezeu și nu ca un om.

O, omule, te caut, tată. Nu te caut pe pământ, ci te caut în tine ca să te scot din tine și să te povățuiesc să stai înaintea Mea fără de teamă, căci teama îl desparte pe om de Dumnezeu, și să stai cu iubire înaintea Mea, că Eu nu-ți fac rău, tată. Tu ești cel ce-ți faci rău, și de tine trebuie să fugi, nu de Mine, căci Eu sunt Cel bun, Cel sfânt, Cel milos pentru viața ta. I-am dat omului în rai viață și i-am spus apoi să mănânce din rai toate cele ce erau pentru el făcute, iar pe cele ale lui Dumnezeu să nu le ia, căci sunt ale lui Dumnezeu. El însă a uitat de Mine când i-a fost încercată ascultarea, și apoi s-a temut de glasul Meu, care-l căuta ca să-l întrebe de Mine, fiindcă Eu îi grăiam lui. Când l-am așezat pe el în rai după facerea lui și i-am spus ce este al lui și ce este al Meu în rai, numai Eu am grăit cu el atunci, iar el cu Mine nu, iar când l-am întrebat pe el după ce l-am văzut furișat înăuntrul lui și printre pomii grădinii, atunci a grăit și el cu Mine și Mi-a spus: «*Auzit-am pașii Tăi în grădină și m-am temut, fiindcă sunt gol și m-am ascuns*». O, n-a putut Adam să se ascundă printre pomii grădinii, n-a putut să-și furișeze rușinea și păcatul sub pestelcuța făcută de el din frunzele grădinii. Eu, Domnul, am voit să-l îmbiu pe el atunci spre luminarea faptelor lui și spre pocăință și să-i fac bine apoi, dar el n-a căutat să-și moaie învârtoșarea, ci și-a căutat dezvinovățirea înaintea Mea cum că Eu i-am dat femeia care l-a tras pe el spre fapta lui și a ei. O, dacă el n-ar fi uitat de Dumnezeu n-ar fi greșit.

O, omule, te caut, tată, ca să te învăț să nu te ascunzi de Mine, ci să vii la Mine și să-Mi spui că ești greșit, iar Eu să te învăț iubirea de Dumnezeu, care-ți face ție viață, tată. Vin înaintea ta cuvânt rupt din grădina raiului și alipesc începutul cu sfârșitul ca să grăiesc ție, tată, căci Eu sunt începutul și sfârșitul și tot ca la început lucrez și la sfârșit, că nu se putea să lucrez altfel acum. Nu te mai povățuiesc cum l-am povățuit pe Adam, căci tu trăiești printre toate fiarele cele dăunătoare de suflet, ci te povățuiesc să nu te ascunzi de Dumnezeu, că nu poți, tată. Ai văzut că

Adam nu s-a putut ascunde printre pomii grădinii, și nici rușinea nu și-a putut-o furișa sub pestelcuța făcută de el din frunze. O, nu te ascunde de Dumnezeu, ci ieși în întâmpinarea Lui și lasă-te cercetat și ridicat din păcat, că am venit după tine pe pământ, tată, și sunt învăluit în cuvânt așa cum eram înaintea lui Adam în rai. Nu învinui pe nimeni pentru păcatul tău, ci dă-Mi doar mâna să te scol din păcat, că Eu nu vin să te pedepsesc, tată, ci vin să te scol și să te trezesc bine înaintea Mea ca să veghezi.

O, nu e bine să Mă știi departe de tine, omule! E bine să Mă știi aproape, lângă tine, tată, ca să trăiești după plăcerea Mea, iar Eu să-Mi pot găsi plăcerea în tine, că Eu pentru asta l-am zidit pe om. Nu-ți cer decât să fii curat cu inima și senin cu fața pentru toate câte tu îmi aduci Mie cu viața ta cea nefățarnică înaintea Mea, iar Tatăl tău, Care este în ascuns, Care vede în ascuns, îți va plăti ție iubirea ta, și așa îți vei aduna la Mine, adunându-te tu întru Mine, unde nu te poți ofili și de unde nimeni nu te poate smulge ca să te piardă. Vino la Mine, omule, și să nu te ascunzi ca să nu vii! Vino cu fața senină, ca să te pot învăța seninul inimii, tată! Vino cu inima dulce, ca să te pot învăța duhul duioșiei, că vreau să fii duios cu Dumnezeu și vreau să te învăț taina iubirii, tată! O, ce dulce este povața Mea! Auzi-Mi glasul și deschide-Mi ca să te iau și să te aduc la sânul învățaturii Mele, căci Eu am venit cuvânt pe pământ și grăiesc cu tine așa cum grăiam cu Adam în grădina raiului, și vreau să te povățuiesc, tată, și să te deprind să te faci fiu al învățaturii Mele, iar pentru această minune, pe care tu poți s-o săvârșești înaintea Mea, nu-ți trebuie nimic decât credință, omule. Amin, amin, amin.

Acum Mă întorc cu cuvântul spre tine, poporul Meu cel credincios venirii Mele la tine cuvânt de chemare a omului la Dumnezeu. I-am grăit omului, tată, și l-am îmbiat spre seninul inimii lui între Mine și el. Îți grăiesc și ție și îți aduc acum binecuvântare dulce pentru vremea cea de dinaintea serbării învierii Mele dintre morți, căci Eu acum două mii de ani am murit ca să plătesc cu viața Mea viața omului, și apoi am înviat pentru vecii și sunt viu în vecii vecilor. L-am învățat pe om să nu se teamă de Dumnezeu, să nu se ascundă prin temere, ci să se ridice prin iubire, căci temerea îl face pe el să se ascundă. L-am chemat pe el la credința cea făcătoare de minuni peste viața lui și l-am povățuit să nu iubească păcatul, căci păcatul este cel ce îl îndeamnă pe el apoi să se ascundă. Pilda cea din rai a omului cel așezat de Mine în grădina cea plină de iubire pentru om, aceasta este lecția din care omul poate învăța să nu se ascundă de Dumnezeu, că nu poate el să facă aceasta nici pe pământ, nici în cer.

O, roagă-te pentru învierea omului, poporul Meu. Eu până nu zgudui cerul și pământul, marea și uscatul, nu poate omul să stea față în față cu Mine și să-Mi cunoască glasul. Face ca Israel omul, căci Israel i-a spus lui Moise să vorbească numai el cu Dumnezeu și apoi să vină să spună poporului glasul Domnului, dar omul cel de azi nici atât nu mai vrea și de aceea spune că Dumnezeu nu mai vorbește pe pământ decât prin Scripturile cele de acum două mii de ani. Eu însă vin cu glas dulce și înaintemergător, că vreau să-l scap pe om de ziua mâniei Mele pentru cei ce nu ascultă de legea vieții. Sunt îndelung răbdător și mult milostiv și voiesc să audă omul ce fac Eu pentru el, și de aceea Mă fac izvor de cuvânt în mijlocul tău și-l chem pe om la vedere, poporul Meu. O, roagă-te, tată, la Dumnezeu cu zile scumpe și sfinte, căci tu ai învățat de la Mine legea cea sfântă pentru hrană și pentru haină și pentru iubire și pentru credință, tată, dar omul mănâncă de toate, și el știe că trebuie să aibă și zile de post de toate câte el mănâncă. Tu însă nu mai ești ca tot omul de pe pământ, ci ești rodul credinței tale în venirea Mea și ești rodul venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cuvânt pe pământ. Roagă-te cu seninul inimii tale și adună la Mine rugăciune pentru tine și pentru om, tată, iar Tatăl tău, Care este în ascuns, Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție și îți va strânge comoară cerească la El, iar la El nu este molie și rugină așa cum este pe pământ peste adunătura omului.

Când eram pe pământ cu ucenicii Mei grăiam tuturor celor ce Mă ascultau și îi învățam pe ei legea odihnei omului iubitor de Dumnezeu și le spuneam: «Când postiți, curățiți-vă fața și înseninați-v-o cu toată inima, ca fără de fățarnicie să postiți, iar Tatăl vostru, Care este în ascuns,

Care vede în ascuns, vă va plăti vouă», și le mai spuneam: «Nu vă strângeți pe pământ comori, ca nu cumva să vă legați inima de ele și să vă mănânce molia și rugina lor, ci vă adunați în Dumnezeu comori, unde nu este molie și rugină și unde se păstrează toate cele ale omului cel închinat lui Dumnezeu cu toate ale lui». Amin.

O, cum de nu aude omul glasul Meu cel de acum două mii de ani? Îi aud pe toți înțelepții de pe pământ cum spun despre voi că nu e bun de păstrat și de crezut cuvântul Meu cel de azi, ci e de ajuns cuvântul Meu cel de acum două mii de ani. O, dacă e de ajuns, de ce-și mai adună ei pe pământ comori și slavă? Nu le-am spus Eu lor prin Scripturile Mele cele de acum două mii de ani să nu-și adune pe pământ comori și să nu-și pună inima în ele? O, fățarnicii de ei! Ce vor face ei înaintea Mea când vor fi întrebați cum au împlinit ei Scriptura în care cred ei, zic ei, și care le este de ajuns ca să nu mai audă ei cuvântul Meu cel de azi?

O, poporul Meu, păstrează-ți credința în venirea Mea, tată! Păstrează ceea ce ai de la Mine ca nimeni să nu ia cununa ta, căci credința aceasta nu este a tuturor, ci este a acelorora cărora a voit Tatăl să le descopere ceea ce înțelepții și cărturarii lumii nu pricep pentru că nu cred, bieții de ei, lipsiții de ei!

O, poporul Meu! Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Cel minunat întru sfinții Lui, întăresc peste tine binecuvântarea Mea pentru vremea rugăciunii fierbinți spre salvarea omului din marea necredinței de pe pământ. Postul de bucate fără de rugăciune sfântă lângă el nu are nici o putere nici pentru trup, nici pentru suflet, nici pentru duh, dar tu, poporul Meu, fii mare, tată, fii puternic prin duhul rugăciunii sfinte, și vom pași spre sărbătoare de înviere, tată, și vom ieși cu alai sărbătoresc și ceresc, ca să vadă lumea că Eu sunt sărbătoarea ta și învierea ta, cu care Mă arăt peste pământ, și să vadă ea că Eu vin la tine ca să fiu cu tine pe pământ, precum este scris să fie, și iată, așa este, precum este scris, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Fiilor, fiilor de la izvor, îmi desfac brațele de tată și îl cuprind cu ele pe fiul cel care a revenit acum în cuibul Meu cu fii și îi mulțumesc lui pentru odihna pe care Mi-o dă în el după multul Meu plâns cu care l-am însoțit pe el prin îngeri la strigarea lui spre Mine din mijlocul lumii prin care a pribegit o vreme. Nimeni să nu-Mi ceară socoteală sau răspuns pentru mila Mea cea plină de iubire pentru revenirea lui în cuibul Meu cu fii, ci să se aplece sub puterea iubirii lui, cu care el M-a îmbrățișat acum și Mi-a mângâiat plânsul Meu după el, aruncând în urma lui tot ceea ce avea să-l smulgă pe el de lângă sânul Meu. Eu, Domnul, am avut putere și l-am adus iarăși în cuib. Îl voi întări, îl voi înnoi, îl voi însfinți și îl voi învăța de la Mine, căci el Mă iubește, fiilor, și unde iubirea omului poate în el pentru Dumnezeu, acolo poate Dumnezeu. Amin.

24-02/09-03-2008